

[Holstein.]

Landbruget; det kan der slet ikke være nogen Diskussion om.

Den højtærede Justitsminister vilde hævde, at Fogedens Kendelser efter dette Lovforslag kunde appelleres til Landsretterne. Det vil altsaa sige, at Landsretterne, skulde tage op til Undersøgelse og Afgørelse hele Spørgsmaalet om, hvovidt de paagældende Debitorer er solvente eller ikke, hvorvidt de har udfoldet rimelige Bestræbelser for at skaffe betalt de Ydelser, de skylder, og hvorvidt Henstanden kan bevilges uden uforholdsmæssig Skade for de paagældendes Kreditorer, men dette gør ikke Forslaget bedre. Jeg tør roligt sige, at hvis dette Lovforslag blev gennemført, vilde ikke alene Underretsdommerne faa deres Arbejde mangedoblet i Løbet af 1932; men da Lovforslaget er saa uklart og saa omfattende, som det er, vilde Landsretterne simpelt hen være segnefærdige og for en stor Del overhovedet ikke kunne beskæftige sig med andet end Appelsager efter denne Lov i de nærmest følgende Aar.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Justitsminister om Konciperingen af dette Lovforslag. Jeg har, tværtimod hvad den højtærede Minister vilde give det Skin af, taget hans Departementschef i Forsvar som den fremragende og skarpsindige Jurist, han er, og har villet værne ham imod, at han med sit gode Navn som Jurist skulde komme til at staa som hovedansvarlig for dette Lovforslag. Det er han ikke. Det kan gerne være, at han, som den højtærede Justitsminister har sagt, har været medvirkende; men jeg ved alt for vel, hvordan saadanne Lovforslag ofte bliver til.

Jeg har i et andet Ministerium spurgt en Departementschef for et Aars Tid siden eller to, om det virkelig var muligt, at Embedsmændene i Ministeriet havde udarbejdet det og det Lovforslag. Og han sagde: Nej, det har vi absolut ikke; vi har advaret imod det; men Ministeren vilde have det frem. Og saaledes har det jo været Gang paa Gang, at Lovforslag, som var udarbejdet privat og ganske diletantisk af Partierne, naar de var i Opposition, derefter, naar Partierne var blevet Regeringspartier, er blevet ført frem igen, uden at man med Rette kan beskylde de øverste Embedsmænd i vedkommende Ministerium for at være de egentlige ansvarlige for Redaktionen af Forslagene. Og saaledes er det ganske sikkert ogsaa her. Man kan godt sige, at Departementschefen har været medvirkende; men det er jo et Lovforslag, som

er dikteret først og fremmest af politisk-parlamentariske Hensyn, og ikke et virkelig sagligt, juridisk gennemarbejdet Forslag. Og deri er sikkert Departementschefen uskyldig.

At Kreditforeningsdirektør Buhl muligvis ogsaa er det og ikke ogsaa her har forelagt Forslag til en *lex Buhl*, men har indskrænket sig til det, der blev forelagt i 1926—27 af den højtærede Justitsministers Parti, det kan kun glæde mig. Men jeg synes ikke, den højtærede Justitsminister med Rette kan bebrejde mig, at jeg har sagt noget utilstedeligt om Kreditforeningsdirektøren. Jeg har sagt, at Lovforslaget var diletantisk og uklart, saa uklart, at det vilde ikke undre mig, om det var lavet af den Mand, der skriver saa uklare Artikler, som Kreditforeningsdirektør Buhl skriver om Krisespørgsmaal og Gældsspørgsmaal for Landbruget. Det maa jeg dog have Lov til at sige om en Mand i en offentlig betroet Stilling, en Kreditforeningsdirektør, der offentligt henvender sig til den danske Befolkning. Han kan virkelig ikke være skudfri; han kan ikke være fritaget for enhver Kritik. Naar man ved, hvorledes de ærede Regeringspartier i deres Presse uden Skrupler kritiserer og perverterer og diskrediterer politiske Modstandere, tror jeg ikke, den højtærede Justitsminister med Føje vil kunne bebrejde mig, at jeg her har sagt noget, som med Rette kan forarge den højtærede Justitsminister.

Jeg ser ikke rettere end, at en Lovgivning paa dette Omraade vilde være ikke alene værdiløs, men overordentlig skadelig, baade for Landbruget selv og for Real-kreditten, hvis de to Betingelser, som er stillet fra Oppositionens Side, ikke bliver imødekommet og taget op fra den højtærede Regerings Side: Ejendomsskatternes Nedsættelse og Statens Indtræden i Forholdet som Garant under en eller anden Form. Den højtærede Justitsminister advarer os andre imod at skabe Uro om Real-kreditten ved at kritisere dette Lovforslag. Men den højtærede Justitsminister maa endelig ikke glemme, fra hvem Forargelsen, Uroen og Usikkerheden kommer; den kommer fra dem, der fremsætter et saadant Lovforslag, og ikke fra dem, der kritiserer det.

Som sagt, hvis den højtærede Justitsminister og den højtærede Statsminister, stik i Strid med deres egen Holdning til Landbrugskrisen i Aarene 1926—27 og 1927—28, afviser Forhandling paa Grundlag af de Henstillinger, der nu er kommet fra Oppositionens Side, saa tror jeg, at det bliver værst for den højtærede Regering selv. For jeg nærer ikke Skygge af Tvivl